

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

B R E F: Ifrån Fru Gustava Eleonora Lindahl, till sina Nægte
Syster i Stockholm, Brodern Carl Christoffer Gjørwell, och Syster
Bröte Louise Almqvist; dat. Norrköping, den 16 Jan. 1792.

Innehåll:

Ideliga författe. Förtroligheter, liksom med dem uti Brevet
af d. 26 Dec. 1791.

Till Brodern:

Aldrabästa Charles!

Just som jag tänkte sätta mig och skriva Dig en lång Jeremiade
öfver en så lång väntan på ex. litet kärkommet Brev, kom just Ditt,
och författe mig åter i glädjen at se mig ej ändå vara aldeles
bortglömd, det jag nästan förut trodde; men jag hann ej läsa
långt i ditt lilla söta Brev förrän oro åter betog alla mina känslor,
at höra Dig, min bästa, min ende Charles, vara utlagrad af en
terrible Flytt. — at känna plågan af en impitoyable Tandvärk
är det förskräckeligaste som i mit tycke kan ägas. Gud låte
Dig snart bliwa bättre! annars blir Din lilla Gustava för mycket
orolig. Det måste då vara äfven en sådan Vinter, som vi arma kräk
här måste känna. Det snäller i alla Knutar, och det var til en
sådan hög Grad kallt i förra Veckan, at det fader ej varit
en sådan köld eller Vinter på 13 år tid. Snömen syns ej röra,
och Vatten-tjulen oro stelnade af tjock is.

Har jag varit nog obekkelig at kunna glömt tacka Dig för den
lilla äfven jag genom Din godhet bekommit af Bruksi Patrons Pascha! —
Jag tänkte mig längesedan skrivit derom, ty jag fick den för Jul.
Jag tackar Dig tusenfällt äfven at Du, lilla söta Charles, har så
mycket besvär med vår Pendule.

Du frågar mig om jag fått Julklappar! — om jag roat mig? —
Roligt har jag varit haft; ty vi lefde den aftonen äfven så fulla
och skilde från bollar som annars. — Jag och dindahl komo öfverens
förut at ej gifva hvarandra några Julklappar; ty det har aldrig
varit brukligt i min Svärfars Hus. Men vi voro ändå af hjertat
förmöjde och glades. vi drucko The-vatten tillika med den sköna
Jul-bullen — och voro alla tillhopa hela aftonen. — det vill jag sa:
min

Gjørwells Minne
Brevet

min lilla Svärfar, min gamla Moster och Lindahl samt båda Bote,
hållarne och jag - min lilla jag - vi voro muntra utan like - väl,
signade hvarandra til en god Julhelg - Och huru skulle jag kunnat
varit annat än mycket glad den aftonen, då den firades med så
mycket sällhet hema? - Och jag förfäkrur Dig, Drästa Charles, at jag
var med mina tankar beständigt hema, och ja, oföglig sakt lilla
Gustave också vid det firade Bröllofs bordet.

Du hör nu mycket talas om Riksdag, säger Du - ja Du må tro,
här hör man ej mindre Riksdagen nämnas. Jag hör Gefle och
Konungen nämnas tous les momens du jour. Konungen har ju
varit i Gefle i 2 och en half timmas tid - och det sades här för at
hålla folket i styr - men vi visste ej at det var på så kort tid
förrän i går. - Du må tro jag var glad, ty jag tänkte: så får
min lilla Socker Charles vara litet mera à foi - mème.

Nu är här brillant, må Du tro, utan like. Här är i hvar vecka
Assemblee och 3 gånger i veckan Comedier - Concerter af den
frösta Virtuosi, kanske i hela världen, en Italianare af namn
Lolli, med sin son, 8 år gammal, som spelar Violoncelle med all
fermeté och delicateffe, at det är surprenant at höra et så litet
Barn kunna uppnå en sådan perfection. Här talas Tyska,
Fransyska, Engelska med samma artighet, som kan excelleras
på violen. Fadren talar, utom de förra Språken, Ryska en merville.
Här har också varit Lindansare; men jag har ej bevisst et enda
af alla dessa nöjens, sedan jag varit så sjuk efter den sista så
otäcka Comedien. - Jag regretterar Conciertene mycket, ty nu är
Lolli redan på väg - han lär väl snart komma til Stockholm.

Förtåt nu at jag så länge uppehållit Dig med mitt prat! -
Du är för sot, som vill bliwa litet mera beskeelig på nya året med
at skriva. För mig är det ingen ting roligare än så skriva, churu illa
jag gör det - och wore jag litet närmare, skulle Du min sann så en
liten Klapp på din lilla Påsk, som gör nurr af din lilla Stava
hon ser nog huru drunt och illa hon skriver - at det är endast Din
Vänskap, som bör förlåta mig et fel, som ej hjertat, utan min forrige
förmåga allenaft har fel uti. - Min lilla kan och Svärfar hjälpa dig
obeskriveligen. - Jag tänker mig snart på frunden gå til Prof. didén,
och skal jag visst hjälpa honom ifrånda dig. - Blif nu snart frisk, och
glöm aldrig en liten uppriktig Gustave, qui t'aime eternellement
adieu! je t'embrasse!

Til Søstren.

Charmanta Louise!

Aldrig har sågot Brev mera fornøjt, mera glædt mig,
än Ditt sista så öfveralt vackra Brev. Jag läste det med en
vällust, som var obefkriflig at uttrycka. Men du må tro at denna
vällust ej unnades mig, förän det lilla Brevet togs ur mina händer,
för at gifva andra samma Ljusva Känsla som mig. — Professor Lidén
skulle genast se det, och han admirerade det, sedan skulle Ditt
vackra Brev fluga til Stockholm, för at där igneras — jag gjer
tyffven sådant, at ej få behålla dina fina lita Brev. Västa Du!
skrif snart för at trosta mig, och det lilla Brevet skal jag
min samn hålla bättre uti. — Men jag skal glädja Dig, eller
frånare mig själf: jag har nu återbetommit det, och läser det
med samma grad af öm glädje. Jag glädes utan like, ty det
säger mig Dindlycka, Din Sålhet. — och skulle jag då ej offra
Tacksamhets-tårar til den Allmägt, som gjort Dig Säll? — ack jo,
bästa vän! de flyta af et rent och vänskapfullt hjerta. —
Jag säger ej mera. — Gud kännem mina Känslor.

Du lilla lita Flicka (förlåt mit uttryck!) Du förstod min
begäran — ja, just så mente jag. — När du var för god som ej
nekar mig Din Silhouette — ack! jag får ju din lilla lita
Charles med! — Kosi, huru lilla Taffran är glad! — nå nå, huru
jag skal hoppa! — Nu hör jag du tillredet et stort Skermbom-
öl — det lären vara roligt, eller huru tycker du? — Jag har
nu myjs haft hela min Slägt samlad här mig Trettonde-
dagen — och det är ej mindre — nota bene de aldri närmste —
än 24, och du må tro här var et forl af Själär — Gud skal veta
roligheten. — Men nu är det att, Dieu merci!

Kors,

Kör; om Du visste hvad hvad här är, terribelt kallt! Det är så kallt,
at en liten stackare just kan frysa lilla nästippen af sig - -
Hu hu! säger lilla Saffra, då hon springer mellan dörrarne.
Ack! om jag ändå hade något roligt at berätta. Dig - men
jag lilla stackare har ej det - om ej at här är brillant au
demier point - Conserter, Assembler, Comedier, Lindansare -
Jag har ej varit mer än på en Comedie, som jag var inviterad
af Fru Kuhlman at besö - och sannerligen min föt nänsin
kommer dit mera - det var så extremt kallt och drug, at
jag ännu är sjuklig, och i samma grad miserabelt: ty imagi-
nera Dig allenaft i en Tobaks-lada, så tänker jag det behöf
ej mera detalieras; och min goit är ej til en sådan grad
kommen, at jag charmeras af dylikt.

Nu är tid at sluta - jag minner ej mera - Jag trycker
Dig derfore med varmaste Känsla til det bröst, som aldrig
iyrhör at gjeta öma slickar för Ditt och Din Estimable
Charles Vål. Tryck honom i Din famn och säg honom
tusende Klätningar ifrån mig och hela vårt Hus -
Tacka honom för hans föta rader i Dit Brev. - Jag inne,
sluter Dig och honom ännu en gång i mina armar,
och välsignar Eder af det varmaste hjerta. - Farväl,
och glöm aldrig Din lilla Gustare - hon behöper
Din Vänskap -
Eleanore Lindahl.

P. S. Ack! förlåt mina kräkföter; men jag har så
fastligen brättom. Tusende små Hushälso-affärer störa mig.
Farväl! Glöm ej Din Vän!